ECLI:LV:RIRT:2022:0405.11520054521.2.S
Lieta Nr.11520054521
Arhīva Nr.K33-0169-22/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2022.gada 5.aprīlī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese B.Jakobsone,
piedaloties
prokuroram J.Ievītim un aizstāvei A.Ločmelei,

atklātā tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu bez pierādījumu pārbaudes izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Tiesa konstatēja, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē.

/datums/ap plkst.22.26 /pers. A/, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,13 promiles, kā arī bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu */TL marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un brauca ar to /nosaukums 1/ novadā, pa /nosaukums 2/ no /nosaukums 3/ ielas puses /nosaukums 4/ ielas virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā.

Turklāt, /pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

2019.gada 17.aprīlī Rīgas pilsēta Pārdaugavas tiesa notiesāja /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un sodīja viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem. Saskaņā ar krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, tas noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pievienots pamatsods pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 5.septembra sprieduma un, šajā spriedumā noteikto vieglāko papildsodu ietverot smagākajā pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 5.septembra sprieduma, /pers. A/ noteikts galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības –brīvības atņemšana uz 1 gadu 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Ar 2019.gada 12.septembra Rīgas Apgabaltiesas tiesas spriedumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 17.aprīļa spriedums atcelts daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, ņemot vērā Rīgas rajona tiesas 2018.gada 5.septembra spriedumu un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 17.aprīļa spriedumu, vieglāko papildsodu ietverot smagākajā pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 5.septembra sprieduma, /pers. A/ galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 1 gadu 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 17.oktobrī, /pers. A/ atbrīvots pēc soda izciešanas 2020.gada 27.jūlijā.

Izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, neizciestā soda laikā, /pers. A/ apzināti, ar tiešu nodomu, /datums/ap plkst.22.26, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,13 promiles, kā arī bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu */TL marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un brauca ar to /nosaukums 1/ novadā, pa /nosaukums 2/ ceļu no /nosaukums 3/ ielas puses /nosaukums 4/ ielas virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā (lietas 96., 97.-98., 107.lapa).

Tā, kā tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par /pers. A/ celtās apsūdzības pamatotību un viņa vainu, kā arī, ņemot vērā /pers. A/ vainas atzīšanu un piekrišanu pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurors un aizstāve, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesa secina, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis abus viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus tādā veidā un apstākļos, kā norādīts viņam celtajā apsūdzībā, un /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, tādējādi šajā lietā ir pamats taisīt notiesājošu spriedumu un piespriest /pers. A/ sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Kā noteikts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot soda veidu /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņam nav deklarētās dzīvesvietas, bet faktiskā dzīvesvieta pirms nonākšanas apcietinājumā bija /adrese/. /pers. A/ strādāja oficiālu darbu SIA "/Nosaukums/", dzīvo kopā ar civilsievu un viņas nepilngadīgo bērnu, pašam bērnu nav, finansiāli palīdz arī mātei, kura ir pensionāre, un patēvam, kurš ir invalīds, sūdzības par savu veselības stāvokli neizteica.

No IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem redzams, ka /pers. A/ iepriekš tiesāts 13 reizes, t.sk., vairakkārt arī pēc Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas, Krimināllikuma 262.panta pirmās, otrās daļas, Krimināllikuma 312.panta, uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi

sodāmība nebija dzēsta . Kopš 2018.gada /pers. A/ nav reģistrēts neviens administratīvais pārkāpums (lietas 20.-27.lapa). Pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas /pers. A/ ir sodīts vēl 2 reizes, t.sk., ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 11.marta spriedumu, kas nav stājies spēkā, bet kurā /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiks galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu un nolēmumu kopības ar Pierīgas prokuratūras 2021.gada 1.decembra prokurora priekšrakstu par sodu (lietas 90.-93.lapa).

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai /pers. A/ izdarītie nodarījumi klasificējami kā divi tīši mazāk smagi noziegumi, no kuriem viens apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, bet otrs ir vērsts pret jurisdikcijas interesēm tiesas spriedumu izpildē.

Tiesa uzskata, ka pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas kvalificētais noziegums ir ar augstu sabiedriskās bīstamības pakāpi, jo izdarīts apdzīvotā vietā, /nosaukums 1/ novadā, braucot pa /nosaukums 2/ ceļu no /nosaukums 3/a ielas puses /nosaukums 4/ ielas virzienā, kur vērojama pietiekami aktīva citu transportlīdzekļu un gājēju pārvietošanās, tādējādi apdraudot citus transportlīdzekļu vadītājus un arī gājējus. Vērā ņemams arī tas, noziegums izdarīts diennakts tumšajā laikā ap plkst.22.26, kad redzamība ir apgrūtināta un katram satiksmes dalībniekam jābūt īpaši uzmanīgam. Tāpat augstā alkohola koncentrācija /pers. A/ izelpojamā gaisā 2,13 promiles, vadot paaugstinātas bīstamības objektu, t.i., transportlīdzekli, rada augstu risku citiem satiksmes dalībniekiem. Turklāt /pers. A/, uzskatot par iespējamu vadīt transportlīdzekli šādos apstākļos, ir pārkāpis arī viņam iepriekš piemēroto tiesību izmantošanas aizliegumu, jo ir noskaidrots, ka /pers. A/ arī iepriekš ir vairakkārt bijis tiesāts tieši par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, un par izvairīšanos no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa, protams, pozitīvi vērtē to, ka /pers. A/ izdarītajos noziegumos savu vainu atzina un nožēloja izdarīto, un ņem vērā, ka viņš, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, sadarbojās ar tiesu. Tomēr iepriekš noskaidrotie apstākļi, tiesas ieskatā, negatīvi raksturo /pers. A/ kā sabiedrības locekli un norāda, ka viņa rīcībai nav gadījuma raksturs, viņam ir izteikti nihilistiska attieksme pret likumu, noteikumu un pienākumu ievērošanu, ko nav mainījis arī viņam agrāk piespriestais sods par analoģiskiem nodarījumiem, un viņam joprojām ir vienaldzīga citu satiksmes dalībnieku drošība un viņu tiesības.

Izvērtējot visus Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus savstarpējā saistībā, tiesa nāk pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā /pers. A/ par katru izdarīto noziegumu ir jāpiemēro reāla brīvības atņemšana, kas, tiesas ieskatā, ir sods, kas atbilst ne vien /pers. A/ izdarīto noziegumu raksturam, bet arī viņa personībai un tiesiskās apziņas līmenim. Turklāt, /pers. A/ jāpiemēro arī Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā noteiktais obligātais papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana.

Nosakot /pers. A/ pamatsoda un papildsoda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā viņa atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā minētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa /pers. A/ darbībās nekonstatē, taču uzskata, ka vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu ir iespējams atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli abu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ darbībās ir konstatējams noziedzīgā nodarījuma recidīvs, jo abus noziegumus /pers. A/ ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, savukārt, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu, pamatojoties uz Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, papildus atzīstams arī tas, ka noziegums izdarīts, atrodoties alkohola ietekmē.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas ir sodāms nevis ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, kā to lūdza prokurors, bet gan ar bargāku sodu.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ darbībās attiecībā uz katru noziedzīgo nodarījumu ir konstatējams gan viens atbildību mīkstinošs apstāklis, gan arī vairāki atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka soda preventīvo un represīvo mērķu sasniegšanai atbilstošs sods ir brīvības atņemšana /pers. A/ uz 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, un brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem piespriesto brīvības atņemšanas sodu, un nosakot to 8 mēnešu apmērā, kā arī atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Galīgais sods pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu šajā spriedumā /pers. A/ nav nosakāms, jo sods, ko /pers. A/ nav izcietis pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 17.aprīļa sprieduma un Pierīgas prokuratūras 2021.gada 1.decembra prokurora priekšraksta par sodu, jau ir ņemts vērā, nosakot viņam sodu Rīgas rajona tiesas 2022.gada 11.marta spriedumā, kas uz šīs lietas iztiesāšanas brīdi vēl nav stājies spēkā.

Brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ir ieskaitāms aizturēšanā no 2021.gada 7.augusta plkst.23.52 līdz 2021.gada 9.augusta plkst.16.10 pavadītais laiks *(lietas 35.lapa),* t.i., 1 diena 16 stundas 18 minūtes, kas atbilst 2 brīvības atņemšanas dienām.

Savukārt, /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļams.

Procesuālie izdevumi, ko veido samaksa par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. A/ 100 *euro* apmērā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.pantu, ir piedzenami no /pers. A/ valsts labā ar šo spriedumu, ja viņš tos nesamaksās Kriminālprocesa likuma 368.panta sestajā *prim* daļā noteiktajā labprātīgās izpildes termiņā. /pers. A/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas tiesa pamatu nekonstatē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. H/ par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Atzīt /pers. H/ par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu piespriestos sodus daļēji saskaitīt un sodīt /pers. H/ ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā no 2021.gada 7.augusta līdz 2021.gada 9.augustam pavadīto laiku, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās atcelt piemēroto drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu šajā procesā 100 *euro* (simts) un noteikt trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr.LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, TRELLV22, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11520054521), pēc ka samaksas

dokumenti nekavējoties jāiesniedz Rīgas rajona tiesā.

Ja noteiktajā termiņā procesuālie izdevumi netiks samaksāti labprātīgi, spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem desmit dienu laikā no pilnā sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2022.gada 28.aprīlis.

Tiesnese B.Jakobsone